D’un pas vif – *Shprayz ikh mir mit gikhe trit* - שפּרײַז איך מיר מיט גיכע טריט

Mélodie E. Teitelbaum, paroles Sh. Kahn (sur un thème tsigane)

D'un pas vif sur la grand-route je dévale,
J'vais à la foire acheter un cheval, acheter un cheval,
Ma bourse tinte et résonne, tinte et résonne,
Et ma chanson je fredonne, je fredonne.

Mais la ville est si lointaine, si lointaine,
Une auberge, quelle aubaine, quelle aubaine,
Bien grande ouverte est sa porte, est sa porte
«Chef, qu'un petit verre on m'apporte,
qu'on m'apporte ! »

Encore un verre, un dernier, oh, encore un dernier,
Me verse le tavernier, le brave tavernier,
« Foin de la ville, du cheval et de la foire,
Je m'en passerai, donnez à boire, donnez-moi à boire ! »

Je suis rentré sans cheval, ni poulain, ni jument
Mes sous ont coulé dans l'eau-de-vie irrémédiablement,
Dans mes soucis, je tourbillonne, je tourbillonne,
Et ma chanson je fredonne, je fredonne !...

*

Shprayz ikh mir mit gikhe, mit gikhe trit
Nokh a ferdl tsum yarid, tsum yarid,
Mit’n tayster kling ikh mir, kling ikh mir
Un a lidl zing ikh mir, zing ikh mir !

Tsu der shtot iz vayt nokh, zeyer zeyer vayt !
Shteyt a kretshme bay der zayt bay der zayt
Breyt tseefnt iz di tir iz di tir :
« Kretshmer! Gib a glezl, oy a glezl mir !»

Nokh a glezl, nokh eyns... « gib oy ! nokh a gloz... »
Gist mir on der bale, der bale-balebos.
Vos mir shtot un ven yarid, mir yarid,
Az keyn ferdl darf ikh nisht, darf ikh nisht !

S’ferdl hob ikh nicht gekoyft, nicht gekoyft,
Un dos geld shoyn lang farzoyft, lang farzoyft,
Un fun tsures shpring ikh mir, shpring ikh mir,
Un a lidl zing ikh mir, zing ikh mir !...

*

שפּרײַז איך מיר מיט גיכע, מיט גיכע טריט,
נאָך אַ פֿערדל צום יריד, צום יריד.
מיטן טײַסטער קלינג איך מיר, קלינג איך מיר,
און אַ לידל זינג איך מיר, זינג איך מיר.

צו דער שטאָט איז ווײַט נאָך, זייער זייער ווײַט !
שטייט אַ קרעטשמע בײַ דער זײַט, בײַ דער זײַט,
ברייט צעעפֿנט איז די טיר, איז די טיר :
« קרעטשמער ! גיב אַ גלעזל מיר, אוי ! אַ גלעזל מיר ! »

נאָך אַ גלעזל, נאָך איינס... « גיב, אוי ! נאָך אַ גלאָז... »
גיסט מיר אָן דער בעלי, דער בעלי-בעלי-בית.
וואָס מיר שטאָט און ווען יריד, מיר יריד,
אַז קיין פֿערדל דאַרף איך נישט, דאַרף איך נישט !

ס'פֿערדל האָב איך נישט געקויפֿט, נישט געקויפֿט,
און דאָס געלד שוין לאַנג פֿאַרזויפֿט, לאַנג פֿאַרזויפֿט,
און פֿון צרות שפּרינג איך מיר, שפּרינג איך מיר,
און אַ לידל זינג איך מיר, זינג איך מיר !...

*